

משכן בצלאל

עשרה בטבת

הכח הטמון ביום צום זה

בашקפה
ראשונה צום
עשרה בטבת
קל יותר מאשר
הצומות

הנה באמת קשה לקבל רושם חזק מצומצם עשרה בטבת, שהרי איןנו בא בזמן של תשובה כמו צום גדריה ויום הכפורים, וגם איןנו כלול בתקופה בין המצרים כמו שבעה עשר בתמוז ותשעה באב. ועוד טעם שקשה להטעורו מצום זה הוא, שבашקפה ראשונה נראה צום עשרה בטבת פחות חמור מאשר הצומות. שהרי צום זה הוא על שם המצור שנבנה נוכדנץ מלך בכל סביב ירושלים, ונמשך המצור כמעט שלוש שנים קודם החורבן, מה שאין כן שאור הצומות שתוקנו על צרות וחורבות שקרו ממש באותו הימים.

חידושו של
האבודר罕
עשירה בטבת
דוחה את
השבת

הבית יוסף (כללות חמימות תק"י) מביא בשם האבודר罕 שאם צום עשרה בטבת היה חל בשבת היה דוחה אותה, וזה דבר פלא הרי אפילו ט' באב שתוקן על שם חורבן הבית איןנו דוחה שבת ומה יתרון לי' טבת? (ועיין במועדים להלכה, ובמנחת הנוך שמסבירים שי' טבת תופס את היום ולכך דוחה את השבת מה שאין כן ט' באב שאינו חופס את היום אלא את החודש ולכך אינו דוחה את השבת).

קושית הבית
יוסף על שיטת
האבודר罕
והערת הבעל
שם טוב

האבודר罕 הביא פסוק "בעצם היום הזה", ועל זה כתב הבית יוסף "לא ידעתי מניין לו". והקשה הבעל שם טוב מה הכוונה "לא ידעתי" הרי האבודר罕

נו פרץ, הרי פשוט שם בורה; מבורת והיא קודמת בפסוק יכתה? התירוץ הוא שבאמת כל כך כמו ברכת הגפן שהוא ושם יש שני מאכלים אחד החשוב קודם אף שאינו קודם בפסוק קודם או אחר.

The
challenge
of
connecting
to
the

ביום ההוא לאמר בר יברך אלקים כאפרים וכמנשה וישם יי' כותב "וישם את אפרים - הקדימו בדגלים ובחנוכת כבר קודם לכן הסביר יעקב למשה" גם הוא (מנשה) לם אחיו הקטן יגדל ממנו וגוי' ימוד בברכה? התשובה היא אנשה שניהם חשובים והגם קום אם היה יעקב מקדים את שמנשה קודם לאפרים לכן

מazonot קודמת לברכת העץ, ברכה שאינה חשובה כל כך חשוב כמו אפרים, אך כיוון אפרים למשה בברכתו והוא לפה מי שקדם בפסוק, ולכן הגפן.

ונגדו ומי' את' אם תחן כי הרים מגדלו' כת'

תני' אב' ור' סע' כה' מגדלו' כו' ו' מגדלו' כת'

תני' ור' מגדלו' מגדלו' כת' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

תני' ור' מגדלו' ו' ו'

תני' ור' מגדלו' ו'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

ויליאם ור' ור'

מִנְדָּרֶת אֲזֹבֶת אַתָּה אֵת, כְּלֹבֶד אֲזֹבֶת אַתָּה
בְּלֹא מִנְדָּרֶת, מִנְדָּרֶת אֲזֹבֶת אַתָּה אֵת, כְּלֹבֶד

ՀԱՅՈՒԹ, ԵՎ ԿԱՌԱՋԱԿ ԱՎԱՐԱՄ ԽՄԱՆ ԽՎԱՐ ԽՎՈՎ ՃԱ
ԱՎԵՐԿԱՌ ԽՎԵՎ ԳԵՎ ՀԵ ԼԵՐ ՎԵՐ ՎԵՐ ՎԵՐ

ՃԱՎ
ԸՆԴ ԿԱՇԱ ԽԱ
ՃՐԱՑ ԽԱ
ՃԼՈ ԽԿ ՀԵ

לודג, פדר, פָּרְמַעַת וְפָרְמַעַת הַלְּבָנָן
לְבָנָן אֶתְמָלֵטָה' ۴۴, עֲלָאָה ۴ אֶגְמָלֵטָה אַתָּה

השבת

“אָמַר” (אָמַר בְּתוֹךְ הַיּוֹם) מכוּן עַז שֶׁמְשִׁיחָה אָמַר לוֹ אֵלָיו וְאַתָּה תְּמַמָּה
מְתֻחָה גְּדוֹלָה מֵאַחֲרֵי הַקְּבָבָה. וְכֵן שָׁמֵר ר' חִימָס כָּמוֹ
לְהַזְּהָרָה בְּכָל אַתָּה בְּכָל זָמָן. זָמָן זוֹ מֵלֵבָד אֲמִתָּה דִּיאָרָה
הַגְּדוּלָה, הַתְּגִינָה בְּלִי סָהָר, וְלִמְעָלָה מִן הַטְּבָע, וְיכָלַלְתָה
מִוקְדָם יְשָׁהָבָא בְּחִנָּה שֶׁל “מְרַדְלָג” עַל הַהָרִים וּמְקַפֵּץ עַל
אַדְמָה אֲמַדְתָה, וְאַתָּה סָמֵךְ פְּנֵי תְּמִימָה, וְעַתָּה מַלְמִימָה לְדֹאָ
אַסְרִים וְפְנִירָה שְׂמִיעָה אַסְרִים שְׂחוֹא כְּדָרִי חִזְלָל בְּרוֹדָשׁ וְיִצְחָק.
כְּדָרִי אָמָן, וְאַתָּה אַתָּה גְּדוּלָה מִתְּמִזְבֵּחַ אֲזַמְּנָה אֲזַמְּנָה
לְרַבָּא (אֲזַמְּנָה). “זָמָן אֲתָלָבָה” אָז אַתָּה גָּדוֹן, גָּדוֹן
לְרַבָּא גָּדוֹן הַיּוֹסֵד מִלְּהַזְּדָרִים הַזְּדָרִים, וְאַתָּה גָּדוֹן
גָּדוֹן, וְאַתָּה גָּדוֹן, וְאַתָּה גָּדוֹן, וְאַתָּה גָּדוֹן, וְאַתָּה גָּדוֹן,

ଏ କରୁଣା ପାଇଁ ଦେଖିଲୁ ମାତ୍ର ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

לע מאשפר
שורזה נעלום
עשרה בטבע
מעלהה של

କୁଳ ମାନ୍ୟତାରେ ଉପରେ